

20-09-2026

มฤบัน

อะแนก บัพดาตา

โอมซานติ

ในเวลาอมฤตนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จงกลายเป็นตัวของพลังทั้งหมดที่มีประสบการณ์

และแผ่กระจายสภาวะของโยคะออกไปในบรรยากาศ ทำให้จิตใจของคุณไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ

เสียงเรียกของเวลาคือ: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูดวงดาวแห่งโชคที่กำลังส่องประกายอยู่บนหน้าผากของคุณทุกคนในทุกหนแห่ง หนึ่งคือโชคของการถือกำเนิด (การเกิดทางจิตวิญญาณ) สองคือโชคของความสัมพันธ์ และสามคือโชคของการบรรลุผล บาบามีความพอใจที่ได้เห็นโชคทั้งสามประการนี้ ลูกรู้ถึงโชคของการถือกำเนิดของคุณแล้ว นั่นคือผู้ประทานโชคเองที่ให้การถือกำเนิดที่สูงส่งนี้แก่ลูกทุกคน นั่นคือ การเกิดเป็นบราห์มิน ดังนั้น จงคิดดูสิว่าโชคของคุณยิ่งใหญ่เพียงใด! พร้อมกันนั้นก็มีความสัมพันธ์ ลูกรู้ถึงความพิเศษของความสัมพันธ์เหล่านั้น นั่นคือ ลูกมีความสัมพันธ์ทั้งสาม คือ พ่อ ครู และสัจกูรู อยู่ในพ่อผู้เดียว ความสัมพันธ์ทั้งสามรวมอยู่ในผู้เดียว ลูกยังรู้ถึงการบรรลุผลด้วยเช่นกัน ที่ใดมีพ่อ ที่นั่นย่อมมีการบรรลุผลทั้งหมดและไม่มีขีดจำกัด ความสัมพันธ์ทั้งสามอยู่ในผู้เดียว โดยทั่วไปแล้ว ความสัมพันธ์ทั้งสามนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิต อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้คนในโลกนั้น ความสัมพันธ์ทั้งหมดจะแยกออกจากกัน ในขณะที่ลูกมีความสัมพันธ์ทั้งสามนี้รวมอยู่ในผู้เดียว และเนื่องจากการมีทั้งสามความสัมพันธ์นี้รวมอยู่ในผู้เดียวนี้เอง ลูกจึงมีประสบการณ์กับการจดจำระลึกถึงได้อย่างง่ายดาย ลูกทุกคนล้วนมีประสบการณ์ในความสัมพันธ์ทั้งสามนี้แล้วใช่ไหม? ลูกได้รับอะไรจากพ่อ? มรดก ลูกได้รับมรดกที่สูงส่งเช่นนั้น และมรดกนี้คงอยู่เป็นเวลานานแสนนาน เพราะลูกได้รับจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ความสัมพันธ์ที่สองคือความสัมพันธ์ของครู คำสอนนั้นกล่าวกันว่าเป็นแหล่งแห่งรายได้ของคุณ ดังนั้น การบรรลุผลที่ลูกทุกคนได้รับจากครูนั้นยิ่งใหญ่มา ลูกรู้สิ่งนั้นใช่ไหม? ลูกไม่สามารถได้รับการบรรลุผลอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นจากใครได้ นอกจากดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อเท่านั้น ผ่านทางคำสอนนี้ลูกจะได้รับสถานภาพและมีการบรรลุผลที่สูงส่ง ในโลกนี้สถานภาพที่สูงส่งนั้นกล่าวกันว่าเป็นสถานภาพของราชวงศ์ ลูกเองก็ได้รับสถานภาพของราชวงศ์นั้นจากครูด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งในตอนี้ ลูกก็เป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง เพราะเหตุใด? เพราะการเป็นราชโยคี ลูกๆดวงวิญญาณจึงกลายเป็นนายของตนเอง ลูกแต่ละคนปกครองตนเอง ลูกๆดวงวิญญาณไม่ได้รับอิทธิพลจากประสาทสัมผัสทางกาย ดวงวิญญาณกลายเป็นนายและเป็นราชาของประสาทสัมผัสทางกายเหล่านั้น ดังนั้น ลูกจึงมีอำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้ และลูกยังจะได้รับโชคของอาณาจักรในอนาคตอีกด้วย ดังนั้น ลูกจึงมีสองอาณาจักร (Double Kingdom) นั่นคืออำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้ และสถานภาพที่ลูกจะได้รับในอนาคต ความสัมพันธ์ที่สามคือความสัมพันธ์ของสัจกูรู ลูกได้บรรลุถึงความสัมพันธ์ทั้งสามแล้วใช่ไหม? นั่นคือ พ่อ ครู และสามคือสัจกูรู ลูกได้รับศรัทธาของกูรูจากสัจกูรู คำแนะนำหรือแนวทางที่ลูกได้รับนั้นช่างสูงส่งยิ่งนัก! จงตรวจสอบตนเอง: นั้นกำลังทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ หรือว่าบางครั้งสติปัญญาของฉันหันเหไปตามการบงการของตัวเองหรือตามการบงการของผู้อื่นหรือไม่? ลูกได้ตรวจสอบตนเองแล้วหรือยัง? หากลูกเชื่อมั่นว่าลูกทำตามศรัทธา ซึ่งเป็นคำแนะนำหรือแนวทางที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่เคยทำตามการบงการของตนเองหรือของผู้อื่นเลย แม้กระทั่งในความฝัน ยกมือขึ้น! ผู้ที่ทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอและไม่เคยทำตามการบงการของตนเองหรือของผู้อื่นเลย ยกมือขึ้น!

ดูสิ ผู้เป็นแม่ทั้งหลายได้ยกมือขึ้น ลูกกำลังยกมือขึ้นอย่างช้าๆ บางครั้งสติปัญญาของลูกก็ไปในทิศทางนั้น นั่นคือ การบงการของผู้อื่นหรือการบงการของลูกเองเข้ามาหลอกลวงลูก ดังนั้น ศรีมัทที่สำคัญที่สุดคืออะไร? คือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงนั้นผู้เป็นพ่อของลูก! สิ่งนี้ง่ายหรือยาก? บางครั้งมันยากใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม พ่อต้องการให้ลูกแต่ละคนโยยบินไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง อยู่เสมอและล้ำหน้าไปกว่าใครๆ ด้วยความสัมพันธ์ทั้งสามนี้ ดังนั้น บัพาดาจึงกำลังถามลูกว่า: บรรดาลูกที่ไม่ได้ยกมือขึ้น – ลูกสามารถละทิ้งการทำตามเสียงบงการของจิตใจตนเองและการบงการของผู้อื่นตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปได้หรือไม่? ลูกทำได้ไหม? ยกมือขึ้น! อ้าวชะ บัพาดาได้ส่งสัญญาณเรื่องเวลาให้แก่ลูกแล้ว ในตอนนี้ เวลาของยุคบรรจบพบกันนั้นมีค่าอย่างยิ่ง และบัพาดาก็ได้ให้สัญญาณแก่ลูกเช่นกันว่า ตามเวลาในปัจจุบัน ทุกสิ่งจะเกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด ดังนั้น ลูกจึงต้องพร้อมเสมออยู่ตลอดเวลาใช่ไหม? ลูกทุกคนจะกลับบ้านไปด้วยกันใช่ไหม? หรือว่าลูกจะตามหลังมา? ลูกต้องการกลับบ้านกับบัพาดาไม่ใช่หรือ? ลูกพร้อมแล้วใช่ไหม? ลูกพร้อมที่จะกลับบ้านด้วยกันแล้วใช่ไหม? พร้อมเสมอ! ไม่ใช่แค่พร้อม แต่ต้องพร้อมเสมอ! บัพาดากำลังให้สัญญาณเรื่องเวลาแก่ลูก ในชาติเกิดนี้เพียงชาติเดียว ลูกต้องสร้างรางวัลของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ดังนั้น ลองคิดดูสิว่าลูกต้องให้ความใส่ใจมากแค่ไหน! พ่อมีความรักต่อลูกทุกคน พ่อต้องการให้ลูกทุกคนกลับไปพร้อมๆกับพ่อ และประกาศสิทธิในอาณาจักรในเวลาเดียวกัน

ดังนั้น ลูกสามารถกลับบ้านไปด้วยกันได้ แต่ก็ต่อเมื่อลูกมีความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ แล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถกลับบ้านพร้อมกับพ่อได้ ในเวลานี้ ในชาติเกิดเล็กๆนี้ ในการถือกำเนิดครั้งเล็กๆนี้ (การเกิดใหม่ทางจิตวิญญาณ) การบรรลุผลของ 21 ชาติเกิดนั้นได้รับการรับประกันไว้แล้ว ดังนั้น ลองคิดดูเถิดว่าแต่ละนาทิจากชาติเกิดเล็กๆ ในยุคบรรจบพบกันนี้ช่างยิ่งใหญ่มากมายเพียงใด! ลองคำนวณดูสิว่า: ลูกต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรสำหรับ 21 ชาติเกิดในชาติเกิดนี้เพียงชาติเดียว ดังนั้นเพียงแค่นาทีของยุคบรรจบพบกันนี้มีคุณค่ามากมายเพียงใด! ดังนั้นเมื่อได้รู้ถึงคุณค่านี้แล้ว ลูกจะต้องทำอะไรนับจากนี้ไป? บัพาดาเคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ลูกต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับสองสิ่งนี้ สองสิ่งนี้คืออะไร? ลูกยังจำสองสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? สิ่งแรกคือเวลาของลูก และอีกสิ่งหนึ่งคือความคิดของลูก ความคิดของลูกต้องไม่สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เวลาของลูกต้องไม่สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่ละวินาทีที่ต้องใช้ไปในทางที่มีค่า ดังนั้น พุดสิ! ลูกจะต้องให้ความใส่ใจมากถึงขนาดนั้นใช่ไหม? บัพาดามีความรักต่อลูกๆทุกคน บัพาดาไม่ต้องการให้ลูกคนใดต้องถูกตัดสิทธิ์จากการเป็นมิตรร่วมทางของท่าน ลูกอยู่ด้วยกัน ลูกจะกลับบ้านไปด้วยกัน ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยกัน และจะประสบกับความสุขและความสงบในชีวิตอย่างต่อเนื่องตลอดไป ดังนั้น พุดสิ! ลูกจะกลับบ้านไปด้วยกันใช่ไหม? ลูกจะกลับบ้านใช่ไหม? ลูกจะไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลังใช่ไหม? ดูสิ โชคทั้งสามประเภทกำลังเปล่งประกายอยู่บนหน้าผากของแต่ละคน โชคทั้งสามประเภทนี้ปรากฏให้เห็นบนหน้าผากของลูกใช่ไหม? ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งความมีโชคของลูก ลูกคนใดก็ตามที่สามารถสร้างโชคได้มากเท่าที่ลูกต้องการ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องมีความเพียรพยายามและความใส่ใจอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้นเวลานี้ ลูกทุกคนจะต้องเร่งความเพียรพยายามของตนเองให้เข้มข้นขึ้น ลูกคือผู้เพียรพยายาม บัพาดาเห็นแล้วว่าลูกกำลังเพียรพยายามอยู่ แต่เวลานี้ทุกคนต้องมีความเพียรพยายามอย่างเข้มข้นยิ่งขึ้น บัพาดาปรารถนาที่จะเห็นลูกทุกคนเป็นทั้งลูกและเป็นนาย เป็นนายของอะไร? นายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด บางครั้ง ลูกบางคนพูดกับบัพาดาว่า: บาบ่า ท่านได้มอบพลังทั้งหมดให้แก่ลูกแล้ว และพวกเรา ก็ยอมรับว่าพวกเราคือนายผู้ทรงอำนาจ อย่างไรก็ตาม ลูกๆ หลายคนก็พร่ำบ่นว่า: บางครั้ง พลังที่เราจำเป็นต้องใช้ในขณะนั้น กลับไม่มาหาเราตามเวลา" อย่างไรก็ตาม เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? พ่อได้ให้พลังทั้งหมดแก่ลูกแต่ละคนแล้ว ท่านได้ให้ไปแล้ว หรือว่าท่านได้ให้บางคนน้อยกว่าและบางคนมากกว่า? ลูกก็รู้เหตุผลนี้เช่นกัน แต่ลูกลืมนไปในเวลานั้น ลูกแต่ละคนได้รับสมบัติของพลัง

ทั้งหมดเป็นมรดก พ่อได้มอบมรดกของพลังทั้งหมดให้แก่ทุกคน ไม่ใช่ว่าท่านจะให้บางคนน้อยกว่าและบางคนมากกว่า ท่านให้พลังทั้งหมดแล้ว แต่เพราะเหตุใดพลังเหล่านั้นจึงไม่มาถึงลูกในเวลานั้น? ลองคิดดู: หากใครคนหนึ่งไม่ได้นั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเอง แล้วจะมีใครยอมรับคำสั่งของเขาไหม? ดังนั้น เมื่อพลังนั้นไม่มาถึงลูก เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นก็คือลูกไม่ได้ทำให้ตนเองตั้งมั่นอยู่บนที่นั่งของผู้ทรงอำนาจ ดังนั้น เมื่อลูกไม่ได้นั่งอยู่บนที่นั่งของลูก ก็จะไม่มีการยอมรับคำสั่งของลูก ดังนั้นจงนั่งอยู่บนที่นั่งของลูกเสมอ บางครั้งลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ และบางครั้งลูกก็มีความตึงเครียด ดังนั้นลูกจึงปล่อยมือและก้าวลงจากที่นั่งของความเคารพตนเองในเวลานั้น บัพดาตาได้ให้จุดหรือหัวข้อของความเคารพตนเองแก่ลูกแต่ละคนมากมาย ที่นั่งของความเคารพตนเองนั้นกว้างใหญ่มาก! ลองนับดูสิว่าพ่อได้ให้จุดหรือหัวข้อของความเคารพตนเองไว้มากมายเพียงใด เมื่อลูกไม่ได้นั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเอง ลูกรู้ไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้น? ลูกรู้อะไรขึ้นไหม? สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นคือการมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง หากไม่มีความเคารพตนเอง ก็จะมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อลูกออกคำสั่งในขณะที่นั่งอยู่บนที่นั่งของจิตสำนึกที่เป็นร่าง พลังของลูกจะไม่ฟังลูก มิฉะนั้น มันจะไปไม่ได้เลยที่พลังต่างๆจะไม่ฟังผู้เป็นนายที่ทรงอำนาจ จงฝึกฝนที่จะตั้งมั่นอยู่บนที่นั่งของลูกอยู่เสมอ ตรวจสอบว่าลูกกำลังทำการมาโยคะ ทำงานรับใช้ หรือไตร่ตรองอยู่หรือไม่ และตรวจสอบว่าลูกได้นั่งอยู่บนที่นั่งของลูกแล้ว และพลังทั้งหมดของลูกนั้นปรากฏอยู่ตรงนั้นแล้ว

วันนี้ บัพดาตาได้เดินทางไปทั่วทุกหนแห่งในเวลาอมฤต และในขณะที่เดินทางไปในทุกหนแห่ง ทั้งในต่างแดนและที่นี่ – บัพดาตาใช้เวลาไม่นานในการเดินทางไปทั่วทุกหนแห่ง – ท่านได้เห็นอะไร? บาบาคควรบอกลูกหรือไม่? ลูกส่วนใหญ่หนึ่งในเวลาอมฤต พวกเขาลุกขึ้นและนั่งในที่ของตนเอง พวกเขาเพียรพยายามที่จะเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์ตลอดเวลาที่นั่งอยู่ที่นั่น พวกเขาปรารถนาเช่นนั้น แต่บาบาได้เห็นอะไร? ลูกบางคนเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์ เพราะพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือพลังของประสบการณ์ นั่นคือ การเป็นตัวของประสบการณ์ การเป็นตัวของพลังทั้งหมดที่มีประสบการณ์ การเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ และการเป็นตัวของพลังทั้งหมด อย่างไรก็ตาม มีบางสิ่งบางอย่างที่ขาดหายไปในการเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์ของลูกนั้น ลูกเพียรพยายามแล้ว บัพดาต่ายังคงแสดงความยินดีกับลูก เพราะลูกส่วนใหญ่มาและเพียรพยายาม ลูกส่วนใหญ่ก็นั่งอยู่ แต่บาบาต้องการให้ลูกนั่งอย่างเป็นภาพลักษณ์ของการเป็นตัวของประสบการณ์ของแสงและพลัง ทั้งนี้เป็นเพราะสะภาของโยคะของลูกในเวลาอมฤตนั้นแผ่กระจายไปทั่วทุกหนแห่งในบรรยากาศ จงเพิ่มพูนประสบการณ์นี้ให้มากยิ่งขึ้น ลูกได้เห็นพอบราห์มาแล้ว สภาพของท่านนั้นช่างทรงพลังและอยู่ในรูปที่เป็นเทวดา จงให้ความใส่ใจในเวลาอมฤตด้วยวิธีของลูกเองอย่างไม่รู้เหนียว บัพดาตาเห็นว่าลูกบางคนนั่งอยู่ที่นั่นในรูปที่เป็นแสงและพลัง ไม่ใช่พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้น พวกเขาที่นั่งในลักษณะนี้ แต่ลูกจะต้องให้ความใส่ใจมากยิ่งขึ้นกับความเพียรพยายามในเวลานี้ (เวลาอมฤต) บัพดาตาได้เคยส่งสัญญาณเตือนลูกไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่า ลูกจะต้องทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ ไม่ว่าลูกจะทำงานรับใช้ด้วยจิตใจ ด้วยคำพูด หรือด้วยพลังแห่งการไตร่ตรอง จงทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ จงไตร่ตรองความรู้ พลังแห่งการไตร่ตรองนี้จะทำให้จิตใจของลูกมีสมาธิจดจ่อ ลูกบางคนไตร่ตรองได้เป็นอย่างดี แต่เวลานี้ลูกจะต้องเพิ่มพลังในการไตร่ตรองของลูกตลอดทั้งวันด้วย เพราะบัพดาตามีความรักต่อลูกแม้กระทั่งกับลูกคนสุดท้าย บัพดาตาต้องการให้แม้กระทั่งลูกคนสุดท้ายได้กลับบ้านไปพร้อมกับท่าน เขาไม่ควรถูกทิ้งไว้ข้างหลัง เขาไม่ควรถูกทิ้งไว้ข้างหลัง แล้วลูกจะทำอย่างไร? จงให้ความใส่ใจ!

เมื่อเห็นชุมนุมในวันนี้ บัพดาตาจะต้องมีการขยายตัวเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกได้เฉลิมฉลองครบรอบ 75 ปี (75th Jubilee) กันแล้ว บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกๆสำหรับสิ่งนั้น บัพดาต่ายังได้เห็นความรักในการทำงานรับใช้ของลูกด้วย ลูกๆ จากแต่ละสถานที่ต่างมีความกระตือรือร้น อีกทั้งผลและ

พลังของงานรับใช้ก็ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนเช่นกัน บัพาดาได้เห็นเป็นพิเศษว่า ที่ใดที่ลูกๆ ได้ไปรับใช้ ที่นั่นจะมีดวงวิญญาณจำนวนมากขึ้นที่เข้ามาเป็นเครื่องมือในหน่วยงานของรัฐบาลปรากฏขึ้นมา ตามเวลาในปัจจุบันเมื่อความทุกข์และความไม่สงบเพิ่มมากขึ้น บาบารู้ว่าหัวข้อที่ลูกได้เลือกขึ้นมาเป็นผลจากสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะยิ่งพวกเขาต้องการความสงบมากเท่าไร ความไม่สงบก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ความไม่สงบในรูปใดรูปหนึ่งย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และเพราะเหตุนี้ความตึงเครียดจึงเพิ่มขึ้นในทุกหนแห่ง รัฐบาลก็ต้องการให้บาร์ตปราศจากความตึงเครียดเช่นกัน ดังนั้น บัพาดาจึงขอแสดงความยินดีกับลูกๆ ทุกคนที่ได้รับใช้ บาบาขอแสดงความยินดีล่วงหน้ากับผู้ที่จะไปทำงานรับใช้ด้วย

เวลานี้บัพาดาต้องการให้ลูกแต่ละคนทำตามพ่อและกลับมาสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่ออย่างแน่นอน บัพาดาเห็นว่าลูกทุกคนกำลังใช้ความเพียรพยายาม ลูกมีความรักต่อการเพียรพยายาม และลูกแม้กระทั่งได้ให้สัญญากับตนเองไว้มากมายว่า "ฉันจะไม่ทำสิ่งนี้อีกต่อไปแล้ว! ฉันจะไม่ทำสิ่งนี้อีกต่อไปแล้ว!" อย่างไรก็ตาม อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? สาเหตุก็คือการขาดความมุ่งมั่นในความเพียรพยายามของลูก ความประมาทเลินเล่อเข้ามาในระหว่างนั้น ความคิดที่ว่า "เดี๋ยวมันจะเกิดขึ้นเอง เดี๋ยวฉันก็จะเป็นได้เอง..." ความประมาทนี้ทำให้ความเพียรพยายามของลูกหย่อนยานลง ดังนั้นเวลานี้ลูกจะทำอย่างไร? เวลานี้จงให้ความใส่ใจเป็นพิเศษในสิ่งนี้ จงสร้างโปรแกรมสำหรับตัวลูกเองเพื่อที่จะทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นตลอดทั้งวัน ลูกต้องสร้างโปรแกรมของลูกเองขึ้นมา สร้างตารางเวลาสำหรับตัวลูกเองเพื่อที่จะทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ ไม่ว่าลูกจะไตร่ตรองความรู้ ท่างานรับใช้ หรือช่วยถึงความสนใจของกันและกัน จงทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้น! คงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในจิตใจของลูก ในทางกายภาพ ลูกมักจะไม่ว่างเว้นอยู่แล้ว แต่เวลานี้จงทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นด้วย จงกลายเป็นนักธุรกิจอันดับหนึ่งด้วยการทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้น ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม? ลูกจะทำสิ่งนี้ไหม? จะทำไหม? จะทำไหม? ลูกก็รู้ว่าพ่อบราห์มากำลังรอคอยลูกอยู่ และแอ็ดวานซ์ปาร์ตี้กำลังรอคอยลูกอยู่เช่นกัน ลูกจะทำให้เวลาใกล้เข้ามาเมื่อไหร่ เพราะลูกมีความรับผิดชอบในการทำให้เวลาใกล้เข้ามา การทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมหมายถึงการทำให้เวลาใกล้เข้ามา

บัพาดาได้ใช้เวลาหนึ่งเดือนพิเศษแก่ลูกแล้ว ในเวลาหนึ่งเดือนนี้ ลูกแต่ละคนจะต้องกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้าและเข้มข้น ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ผู้เพียรพยายามธรรมดา แต่ต้องเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าและเข้มข้นอย่างแน่นอน ลูกเห็นด้วยกับสิ่งนี้ไหม? ลูกพร้อมสำหรับสิ่งนี้หรือไม่? ยกมือขึ้น! อ้อชะ ขอแสดงความยินดีด้วย เวลานี้ ลูกแต่ละคนต้องมีความคิดที่มุ่งมั่น แล้วผลลัพธ์ในแต่ละวันที่ลูกจะให้แก่บัพาดาที่เกี่ยวกับเรื่องราวของลูกตลอดทั้งวันคืออะไร? นั่นคือความเพียรพยายามอย่างแรงกล้า ไม่ใช่แค่ความพยายามทั่วไป แต่เป็นความเพียรพยายามอย่างแรงกล้าและเข้มข้นของลูก ลูกพร้อมสำหรับสิ่งนี้ไหม? ลูกพร้อมหรือยัง? ยกมือขึ้นทั้งสองข้างเลย! ดีมาก ในกรณีเช่นนั้น บัพาดาจะถามถึงผลลัพธ์นี้ขึ้นมาทันทีในระหว่างนั้น ท่านจะไม่บอกวันที่ล่วงหน้ากับลูก แต่บัพาดาจะถามถึงผลลัพธ์นั้นทันทีในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของเดือน “ฉันต้องทำสิ่งนี้” จงให้คำมั่นสัญญานี้กับตัวลูกเอง บัพาดาสามารถทำให้ลูกให้คำมั่นสัญญาได้ และท่านก็ทำเช่นนั้นอยู่เสมอ แต่ในเวลานี้ขอให้ลูกมีความคิดนี้ด้วยตัวลูกเองและแสดงให้เห็นจริงด้วยการทำสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ “ฉันต้องทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน” ไม่ใช่ว่า “ฉันจะทำในสักวันหนึ่ง...” เวลานี้การพูดว่าลูกจะทำในสักวันหนึ่งนั้นไม่ดีเลย ตอนนี้เวลากำลังเคลื่อนไปข้างหน้า มันกำลังเข้าสู่จุดสุดขีด ดังนั้น ลูกผู้เป็นบรรพบุรุษคือผู้ที่จะเปลี่ยนแปลงเวลา ลูกไม่รู้ลึกเมตตาต่อครอบครัวที่ไม่มีความสุขของลูกหรือไม่? จงเปี่ยมด้วยความเมตตา! ชี้นทางแห่งความสุขให้แก่ผู้ที่ไม่มีความสุข ไม่ว่าจะด้วยความคิด คำพูด หรือด้วยสายใยและความสัมพันธ์ของลูก พวกเขาคือครอบครัวของลูกไม่ใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกจะต้องขจัดความทุกข์ออกไปจากครอบครัวของลูก จงเปี่ยมด้วยความ

เมตตา! อัจชะ

ตอนนี้ ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะนั่งอยู่ที่ใด ไม่ว่าจะกำลังรับชมผ่านทางทีวี ไม่ว่าจะนั่งอยู่ในสถานที่ต่างๆในที่
แห่งนี้ รวมถึงคนอื่นๆที่กำลังรับชมผ่านทางทีวีด้วย บัณฑิตากำลังให้สัญญาว่า "ผู้เพียรพยายามอย่างแรง
กล้า" แก่ลูกๆทุกคน เวลานี้ขอให้จดจำสัญญานี้ไว้เสมอ หากมีใครถามลูกว่า ลูกเป็นใคร ให้ตอบเพียงว่า
"เป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า" สิ่งนี้โอเคไหม? ทุกคนเห็นด้วยไหม? เห็นด้วยใช่ไหม? เวลานี้ ลูกจะ
เพียรพยายามอย่างหย่อนยานหรือเฉื่อยชาต่อไปอีกไม่ได้แล้ว เวลาที่กำลังเร่งรัดไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว
และด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้าอย่างแน่นอน นี่คือเสียงเรียกของเวลา ขอให้
ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า! ด้วยความรักและความระลึกถึงมากมายจากบัณฑิตแก่ลูกๆทุกคน
และบาบาก็ยังมอบของขวัญแห่งความเพียรพยายามอย่างแรงกล้านี้ให้แก่ลูกอีกด้วย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาจากความรู้ใดๆในเรื่องของมายา และกลายเป็น "นักบุญ" ของ
ความรู้นี้ และกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณในยุคทองนั้นมีความรู้ไร้เดียงสาจากความรู้ใดๆเกี่ยวกับกิเลส
ในทำนองเดียวกัน หากชั้นสสารเดียวกันเหล่านั้นยังคงอยู่ในสำนักกูรูของลูกอย่างชัดเจน
ลูกก็จะไร้เดียงสาจากความรู้ใดๆเกี่ยวกับมายา อย่างไรก็ตาม ชั้นสสารของอนาคตจะยังคง
อยู่ในสำนักกูรูของลูกก็ต่อเมื่อลูกมีรูปที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอยู่ในสำนักกูรูของลูก
อย่างชัดเจนตลอดเวลา เช่นเดียวกับที่ร่างกายของลูกมองเห็นได้อย่างชัดเจน ในทำนอง
เดียวกัน รูปของลูกที่เป็นดวงวิญญาณก็ต้องมองเห็นได้อย่างชัดเจนด้วย นั่นคือ ต้องได้
รับการสัมผัส แล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะกล่าวได้ว่าไร้เดียงสาจากมายาและเป็น "นักบุญ" แห่ง
ความรู้นี้ นั่นคือ บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

คติพจน์: ความไม่บริสุทธิ์ใดๆภายในตัวลูกสร้างอุปสรรคต่อการที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่าง
สมบูรณ์

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้เปิดเผยรูปของผู้ประทานของลูก

ลูกซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าคือผู้ที่มิหน้าที่รับใช้ ไม่ใช่ผู้ที่ได้รับการรับใช้หรือได้รับการปรณิบัติจากผู้
อื่น หากลูกกลายเป็นผู้ที่คอยรับการรับใช้แล้ว หน้าที่ของลูกก็จะไม่สอดคล้องกับชื่อของลูก ผู้รับใช้ของ
พระเจ้าจะไม่คอยรับการรับใช้ แต่พวกเขาจะทำงานรับใช้อยู่เสมอเพราะพวกเขาคือลูกของผู้ประทาน เช่น
เดียวกับที่พ่อไม่เคยรับสิ่งใดและเป็นผู้ให้เสมอ ในทำนองเดียวกัน ลูกก็ต้องกลายเป็นผู้ให้ด้วยเช่นกัน
หากลูกกลายเป็นผู้ที่สร้างปัญหา นั่นก็ถือว่าการรับการรับใช้ด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่คอยรับการรับใช้
ใดๆเพิ่มเป็นพิเศษจากผู้อื่น ผู้นั้นจะไม่มีวันได้สัมผัสถึงความซาบซึ้งของการเป็นลูกของผู้ประทานและผู้
ประทานพรได้เลย

ประกาศพิเศษ: การฝึกโยคะสำหรับวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ขอให้พี่น้องชายหญิงทุกคนนั่งโยคะตาปาเข้าร่วมกันตั้งแต่เวลา
18.30 - 19.30 น. จงมั่นคงอยู่ในสภาพของการเป็นตัวของตัวเอง พร้อมทั้งให้แสงสว่างแห่งความรู้และ
พลังแห่งโยคะแก่ทุกดวงวิญญาณ และให้พลังนั้นไปถึงทุกดวงวิญญาณเพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินต่อ
ไปบนหนทางที่แท้จริงนี้ ด้วยความคิดที่บริสุทธิ์ของลูก จงทำงานรับใช้นี้เพื่อให้คุณประโยชน์ต่อโลก